

До переваг дистанційної освіти можна віднести: можливість індивідуалізації навчання, вибір бажаного темпу та швидкості навчання, висока якість контролю знань за допомогою модульної системи навчання, ефективне тестування.

Проте, наш досвід показує, що як би красиво ми не впроваджували сучасні технології дистанційного навчання, навряд чи вони зможуть суттєво підвищити рівень фаховості студентів. Прекрасно ілюстрований відеофільм – всього лише фільм, після огляду якого студент зразу забуде більше, чим 70 % приведенного матеріалу. Тому, оптимально, більшу частину навчального процесу необхідно направити на освоєння практичних навиків, направлених на суб'єктивне та об'єктивне обстеження хворого, знайомство з додатковими методами дослідження. Лише у комплексі дистанційного навчання та особистого контакту з пацієнтами, проведенням лікарських процедур успішно освоюються практичні навички та набувається майстерність.

Феррі А. С., Горпинюк О. П., Яценко А. Л., Сімонова І. В.
**Вплив COVID-19 на вищу освіту: виклики і перспективи
дистанційного навчання**

Пандемія COVID-19, яка протягом короткого часу призвела до безпрецедентної кризи в галузі охорони здоров'я та соціально-економічній сфері, яка продовжується на даний момент і яка, на думку експертів, ще триватиме протягом певного часу, глобально вплинула на весь сектор вищої освіти.

За даними досліджень Міжнародної Асоціації Університетів (IAU), внаслідок пандемії та необхідності соціального дистанціювання 67% університетів перейшли на дистанційне навчання і 24% закладів вищої освіти більшість заходів призупинили, але працюють над розробкою рішень для продовження навчання за допомогою цифрових засобів або засобів самонавчання,

У намаганні продовжити навчальний процес і не втратити мотивацію студентів до навчання заклади вищої освіти стикнулася з раптовим і непередбаченим переходом до онлайн викладання, ефективність і результативність якого забезпечується трьома взаємопов'язаними чинниками - технічною інфраструктурою та доступом до Інтернету, компетенціями та педагогікою дистанційного навчання і галуззю знань.

Інфраструктура та доступ до Інтернету є першочерговою умовою переходу до дистанційного навчання. Не дивно, що ті вищі навчальні заклади, які працюють у районах з несформованою інфраструктурою, зазнають більших труднощів під час цієї кризи. Подібним чином, найбільше потерпають ті студенти, які не мають доступу до засобів спілкування в Інтернеті та Інтернет-зв'язку. При широкому охопленні Інтернетом навчальні заклади не потребують створення спеціальної технічної інфраструктури або технічних засобів, необхідних для впровадження онлайн-навчання.

Дистанційне навчання потребує спеціальних педагогічних методів, тому для викладачів було складним завданням плавно здійснити цей раптовий і непередбачений перехід від особистого до дистанційного викладання. Рівень

підготовки викладачів до вирішення цього завдання був і ще досі залишається дуже різноманітний. Університети не завжди мають власну організаційну структуру для розвитку інформаційно-технічних можливостей науково-педагогічних кадрів і тому часто відбувається "навчання на практиці".

Крім того, не кожна навчальна дисципліна може ефективно викладатися в онлайн режимі. Клінічна медицина та дисципліни, залежні від доступу до лабораторій, є одними з небагатьох прикладів, де практику не можна замінити дистанційним навчанням.

Навіть у навчальних закладах, де технічні інфраструктури, що забезпечують онлайн-викладання, є надійними і доступними, де викладачі готові адаптуватися до зміни способу навчання, якість дистанційного навчання буде значно коливатися в залежності від специфіки дисципліни.

Отже, якість дистанційного навчання, яке впроваджується у відповідь на надзвичайну ситуацію, дуже різниться залежно від наявної інфраструктури, можливостей педагогічного персоналу адаптуватися до викладання в Інтернеті та галузі знань.

З іншого боку, досвід роботи та викладання на відстані є важливою можливістю повчитися з цієї виняткової ситуації та запропонувати більш гнучкі методи навчання. Цей незапланований та непідготовлений експеримент у дистанційному навчанні призвів до формування готовності викладачів вивчати та випробувати нові інструменти та системи для забезпечення дистанційного навчання. Тому цілком можливо, що відбувається зміна в мисленні і що цей досвід відкриває нові можливості для навчання. Це, зрештою, також розширить можливості для роботи на відстані та можливість для тих, хто навчається, отримати доступ до можливостей навчання впродовж життя.

Фіщук О.О., Біляєва К.С.

Досвід навчання он-лайн англомовних студентів 6 курсу на кафедрі ендокринології

Епідемія COVID-19 внесла свої корективи в навчальний процес у вищих учбових закладах світу та України, в тому числі в учбовий процес у Вінницькому національному медичному університеті ім. М.І. Пирогова. Всі студенти та викладачі кафедри ендокринології перейшли на навчання он-лайн.

Студенти 6 курсу, що навчаються англійською мовою вже вивчали основи ендокринології на 4 курсі, здали модуль, а тому нам хотілось, щоб на 6 курсі вони більше розглянули хворих і навчились ставити діагноз згідно сучасної класифікації, призначити план обстеження для підтвердження цього діагнозу згідно сучасних протоколів. Головне – навчитись призначати лікування конкретному пацієнту. Саме в цьому відрізнялася підготовка лікарів в Україні від іноземних ЗВО, які не мають змоги показувати пацієнта на практичних заняттях.

В умовах он-лайн навчання необхідно розробляти різні форми очного оснащення семінарів і практичних занять.

Розробка клінічних задач і вирішення проблеми згідно робочого плану підготовки англомовних студентів 6 курсу з ендокринології стало пріоритетним.